

Σιάμ, ὅστις κατηγορήσεν ἐπὶ ἀπάτῃ καὶ δὲν ἔδωκε πίστιν εἰς αὐτοῦ λόγους πρεσβευτοῦ τινος Μοσχοβίτου, ὅστις ἐβεβαίωσεν τὸν βασιλέα ὅτι ἐν Ῥωσίᾳ ἐδύναντο ἐπὶ πολλοῦς μῆνας νὰ διέρχωνται τοὺς ποταμούς ἐπὶ ἀμαζών. Ἀλλὰ πόσον θὰ ἠύξανεν ἡ ἀπιστία τοῦ Ἰνδοῦ μονάρχου, ἂν ὁ πρεσβευτὴς προσετίθει, ὅτι οἱ Ῥῶσοι κατασκευάζουσιν ἐπὶ τῶν ποταμῶν ἀνάκτορα ἐκ πάγου;

Ἐπὶ τῆς αὐτοκρατείας Ἐλισάβετ ἐγένετο εορτὴ τῇ 1754 ἐπὶ τοῦ Νέβα ποταμοῦ, ἥτις ὑπῆρξεν εἶδος ἐπιθεωρήσεως ἱστορικῆς τῶν διαφορῶν λαῶν τοῦ κράτους αὐτῆς.

Πάντες οἱ κυβερνῆται τῶν ἐπαρχιῶν εἶχον διαταχθῆ πρό πολλῶν μηνῶν ν' ἀποστείλωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσιν δύο ἀνθρώπους καὶ δύο γυναῖκας φέροντας τὸ ἐνδυμα τοῦ τόπου τῶν καὶ ὁδηγοῦντας τὰ ζῶα τῆς χώρας τῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς Πετροπόλεως εἶδον ἐνώπιόν των παρελαύνουσαν πομπὴν μακρὰν ἐκ τεσσαράκοντα καὶ πλέον διαφορῶν λαῶν. Ἐβλεπον τὰ ἑλκῆρα τῶν Καμτσατθῶν συρόμενα ὑπὸ κυνῶν ὠραίῳν ἐχόντων τρίχα ἀνορθομένην· τὰ τῶν Λαπώνων συρόμενα ὑπὸ βένων· τοὺς Βουχατίους ἐπὶ καμῆλων· τοὺς Καλμούκους ἐπὶ τῶν βοῶν προηγουμένους τῶν Κιρκασιῶν, ἐφίππων καὶ τῶν Ἰνδῶν καθήμενων ἐπὶ ἐλεφάντων.

Ἡ συναγωγὴ αὕτη, μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος τῆς, παρίστα ἐποψὴν μοναδικὴν καὶ παράδοξον. Ἡ τελετὴ αὕτη ἐγένετο καθ' ἡν ἡμέραν ἡ αὐτοκράτειρα ἐτέλει τοὺς γάμους τοῦ γελωτοποιοῦ τῆς αὐλῆς. Ὁ γελωτοποιὸς προέβαινεν ὀχούμενος ἐπὶ ἄρματος συρομένου ὑπὸ ἄρκτων φαίων. Στοιὰ ἐκτεταμένη εἶχε κατασκευασθῆ ἐπὶ τούτῳ καὶ ἕκαστον ἔθνος, ἀποτελοῦν σύμπλεγμα χωριστόν, ἐχόρευε χοροὺς ἐντοπίους ὑπὸ τὸν ἦχον τῆς ἐγγωρίου μουσικῆς του, ὅπερ παρήγαγε συναυλίαν λίαν παράδοξον.

Μετὰ δεῖπνον, ἐν ᾧ οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκάστου λαοῦ εὕρισκον τὰ προσφιλῆ φαγητὰ τοῦ τόπου τῶν, οἱ νεόνυμφοι εἰσῆχθησαν εἰς ἀνάκτορα ἐκ πάγου, οἰκοδομηθέντα ἐπὶ τοῦ Νέβα. Οὐχὶ μόνον τὰ ἐπιπλα καὶ αἱ λυχνίαι ἦσαν ἐκ πάγου, ἀλλὰ τῆλεβόλα ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης ἐχαιρέτιζον χωρὶς νὰ συντριβῶσιν τὴν ἔλευσιν τῆς λαμπρᾶς συνοδίας.

Κολοσσιαία ποσὰ ἐδαπανήθησαν χάριν τῆς αὐτοκρατορικῆς ταύτης ταύτης ιδιοτροπίας. Ἡ Ἐλισάβετ εὗρεν ἐν τῇ εορτῇ ταύτῃ πολλὴν εὐχαρίστησιν; Τοῦτο εἶνε ἀμφίβολον, ἀλλ' ὅμως ἐδυνάθη νὰ συλλάβῃ ἰδέαν τοῦλάχιστον τῶν ἐθίμων καὶ τῶν ἐνδυμασιῶν τῶν ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῆς διαφορῶν λαῶν.

Μεγάλην διασκέδασιν ἐν Ῥωσίᾳ προξενοῦσι καὶ οἱ παγόλοφοι, περὶ ὧν ἴσως ἄλλοτε θέλομεν διαλάβῃ. Ἀλλ' ἐξ ὧν τῶν ιδιοτροπιῶν, ὥς οἱ ἐν Ῥωσίᾳ χειμῶνες παρήγαγον τὸ μάλιστα πάντων ἐκπληττόν εἶνε ἡ κατασκευὴ ἀνακτόρων ἐκ πάγων, οἰκοδομηθέντων ἐν Πετροπόλει ὑπὸ τοῦ Ἀλεξίου Διανελοβίσκη τῇ 1750.

Ὁ χειμὼν τὸ ἔτος ἐκεῖνο ὑπῆρξε μάλιστα κατ' ἐ-

ξαίρεσιν δριμύς. Ἐβασίλευε δὲ τότε ἡ Ἄννα, ἀδεία καὶ ἀναλώμασι τῆς ὁποίας ὁ τολμηρὸς οὗτος οἰκοδόμος κατεσκεύασε τὸ εὐθραστον τοῦτο θαυμάσιον κατασκευάσμα.

Τὸ ἔργον ἐπεχείρησε νὰ οἰκοδομήσῃ ἐπὶ τοῦ Νέβα, τουτέστι ἐπὶ τοῦ μέρους, ὅθεν διανοεῖτο νὰ λαμβάνῃ τὸ ὕλικόν. Τὸ ἔργον προέβαινε ταχέως, διότι μετεχειρίσθησαν ἑκατοντάδας ἐργατῶν. Ἐν ᾧ δὲ τὰ τεῖχη εἶχον ὑψωθῆ δεκάδα ποδῶν, κατὰ δυστυχίαν ἡ ἀντίστασις τοῦ πάγου ἐξησθένισεν ἕνεκα ἀπροόπτου πῆξεως. Ἀπαίσιοι τριγμοὶ ἀνήγγειλαν ἐγκαίρως ὅτι ἔπρεπε νὰ φύγωσιν. Διὰ νυκτὸς τὸ πᾶν κατεκάθισε καὶ ὁ Νέβας κατέπιε τὸ πᾶν. Τὸ ἀτύχημα τοῦτο δὲν ἀπενεθάρρυνε τὸν Διανελοβίσκην. Κατεσκεύασεν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς τὸ ἐκ πάγου οἰκοδόμημά του καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἐπέτυχεν.

Πρὸ τοῦ μνημείου τούτου τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐλευθεριότητος ἐτοποθέτησαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς ἕξ μεγάλα τῆλεβόλα καλῶς κατεργασμένα. Τὰ τῆλεβόλα, οἱ ὑποστάται καὶ οἱ τροχοὶ ἦσαν ἐκ πάγου. Τέταρτον λίτρας πυρίτιδος ἤρκει νὰ ἐκσφενδονίσῃ μακρὰν ἀληθεῖς σφαῖρας, σφαῖρας ἀναμφιδόλως ἀβλαβεῖς, σφαῖρας πρὸς διασκέδασιν. Ἡ δοκιμὴ ἐπανελήφθη πλειστάκις καὶ τὰ τῆλεβόλα ἀντέστησαν.

Ἐκατέρωθεν τῆς εἰσόδου τῶν ἐκ πάγου ἀνακτόρων δύο κολοσσιαῖοι δελφῖνες ἐπὶ δύο ἐκ πάγων ὑποβάθρων ἐκόσμουσαν τὰ δύο ἄκρα διφράκτου ἐκ πάγου ἐπίσης γεγλυμμένου καὶ κεκοσμημένου καὶ κατ' ἀποστάσεις ἐτέθησαν ἀγάλματα καὶ λάρνακες ἀλληλοδιαδόχως ἐπὶ βάσεων ἐκ πάγου κεχρωματισμένων.

Τ' ἀνάκτορα ταῦτα, μονόροφα ὄντα, εἶχον ἐπὶ τοῦ μετώπου ἕξ παράθυρα μετὰ περιθωρίων πρασίνων. Ἐφθάνε τις διὰ κλίμακος ἕξ βαθμιδᾶς ἐχούσης· ἐσωτερικῶς αἱ τράπεζαι, τ' ἀνάκλιντρα, οἱ πολυέλαιοι, αἱ θύραι τὰ πάντα ἦσαν ἐκ πάγων.

Τοιοῦτον ἦτο τὸ ἔργον τοῦ Ἀλεξίου Διανελοβίσκη, ἔργον εὐθραυστον, βασιλικὴ ιδιοτροπία, ὅπερ τὸ πλεῖθος ἐθαύμασεν ἐπὶ δύο μῆνας καὶ ὁ ἄνεμος τοῦ ἔαρος ἔττηξεν ἐν δέκα πέντε ἡμέραις!

Αἱ χελῶναι

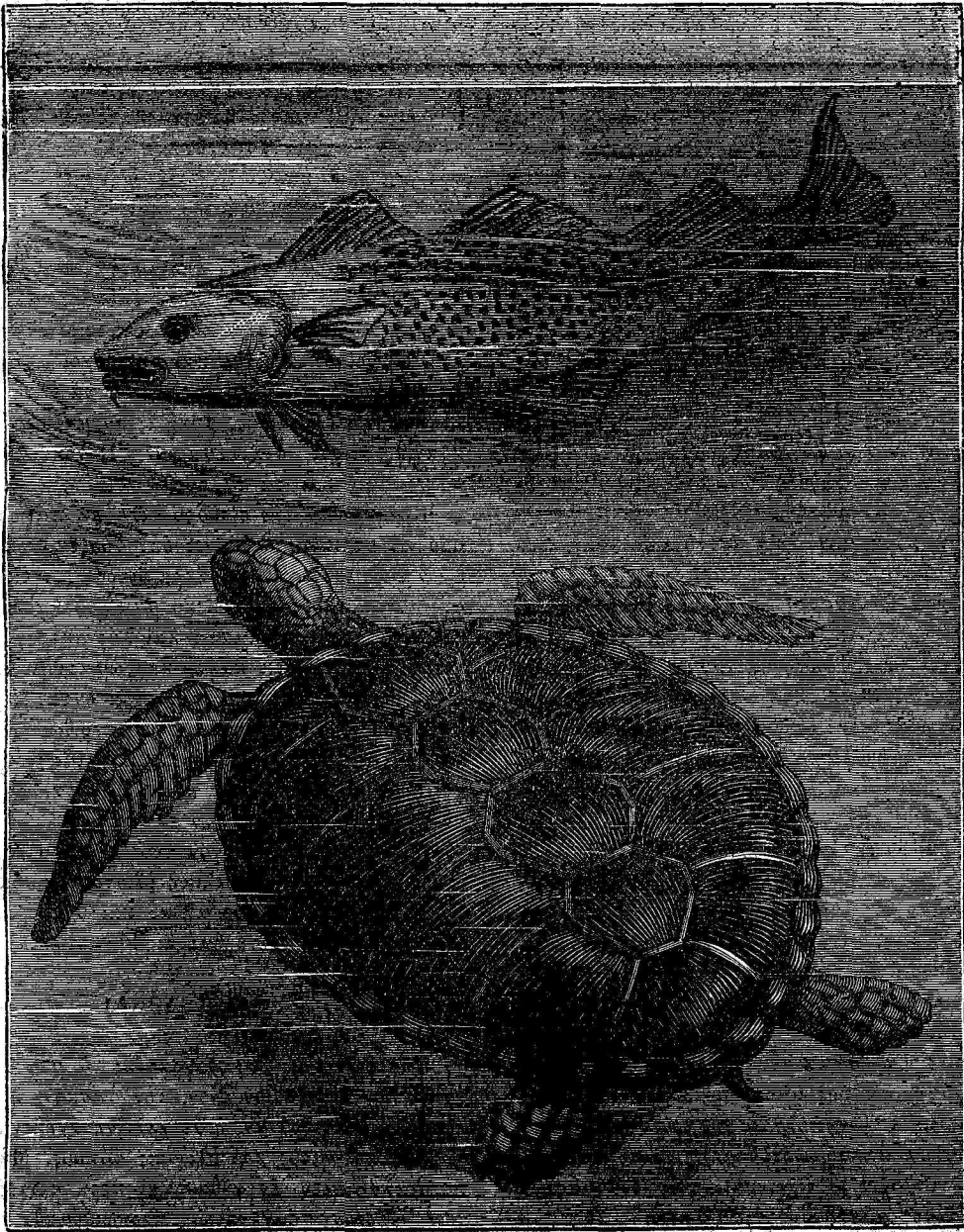
Τῆς ἐπομένης εἰκονογραφίας ὁ μὲν ἰχθὺς παρίσταισι τὸν θαλάσσιον ὄνον, τὸν ὀνίσκον, ἡ τὴν κοινῶς λεγομένην μουρούναν, ἡ δὲ χελώνη ἀνήκει εἰς τὰς ζώας εἰς ποταμούς καὶ ἐλώδεις τόπους. Μὴ δυνάμενοι νὰ διαλάβωμεν ἐνταῦθα καὶ περὶ τῶν ὀνίσκων καὶ τῶν χελωνῶν συγχρόνως, περιοριζόμεθα ἐν τῇ παρόντι νὰ εἰπώμεν ὀλίγα περὶ χελωνῶν.

Αἱ χελῶναι ὑπάγονται μὲν εἰς τὰ ἐρπετά, ἀλλὰ διαφέρουσι πάμπλου αὐτῶν τὸ σῶμα αὐτῶν, βραχὺ καὶ στρογγύλον, ἐγκλείεται ἐν διπλῇ ὀστεώδει περιφράγματι ἡ ἀσπίδι. Τὴν κεφαλὴν, τὸν τράχηλον, τὴν οὐρὰν καὶ τοὺς τέσσαρας πόδας δύνανται νὰ ἐξάγωσιν ἐκ τοῦ περιφράγματος, ὅπερ διακρίνεται εἰς ἄνω καὶ κάτω. Τὸ ἄνω ὀνομάζεται χελώνιον, τὸ δὲ κάτω

γύαλον. Ἀμφότερα, τὸ τε χελώνειον καὶ τὸ γύαλον εἶνε οὕτω συνδεδεμένα, ὥστε ἡ χελώνη φαίνεται ὅτι εἶνε ἐντὸς ὀστράκου. Ἀμφότερα περιβάλλονται ὑπὸ ὀστράκου ἄλλοτε μὲν μαλακοῦ, ἄλλοτε δὲ σκληροῦ καὶ κατὰ καιρὸν ἀνανεουμένου.

Αἱ χελῶναι εἶνε ὀλιγαρκεῖς καὶ δύνανται νὰ ζήτωσιν ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους καὶ σχεδὸν ἐπὶ ἔτη ἅτιτοι.

μῶς κατασκευάζουσιν ὀπάς διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν, ὅπου καταφεύγουσι ἐν καιρῷ χειμῶνος. Ἐν ταῖς ὀπαῖς, αἵτινες πολλάκις ἔχουσι πλεόντων ἐξήκοντα μέτρων βάθος, αἱ χελῶναι τῆς ξηρᾶς μένουσι καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα. Κατὰ Μάϊον ἐξέρχονται καὶ πορεύονται εἰς τόπους ἀμυδάεις καὶ δρυμώδεις, ἵνα θερμανθῶσιν. Κατὰ Ἰούνιον αἱ θήλειαι γεννῶ-

Αἱ χελῶναι εἶναι μακροβιῶταται. Οὕτως ἀναφέρεται ὅτι ἐν τοῖς κήποις τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Λονδίνου ἐφυλάττετο χελώνη ἀπὸ τοῦ 1625 καὶ τυχαίως ἀπέθανε τῷ 1753, ἔχουσα δὴλον ὅτι 128 ἔτη καὶ ὅμως ἄλλαι ἔζησαν πλεόν των δύο αἰώνων!

Αἱ χελῶναι βαδίζουν βραδύτατα, ἡ δὲ διανοητικὴ αὐτῶν δύναμις εἶνε λίαν περιορισμένη· ἀλλ' ὅ-

σιν 12—14 ὥρ λευκὰ, στρογγύλα καὶ ὡς μικρὰ κάρουα τὸ μέγεθος. Ἐναποθέτουσι τὰ ὥρ ἐν ὀπῇ προσβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου, καλύπτουσιν αὐτὰ διὰ χώματος καὶ ἀπέρχονται. Μετὰ 15 ἡμέρας περίπου ἐξέρχονται τὰ μικρὰ καὶ τρέφονται ἀφ' ἑαυτῶν.

Αἱ χελῶναι τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἰταλίας καὶ τινων νήπων τοῦ Αἰγείου οὐ μόνον δὲν εἶνε ἐπιβλαβεῖς, ἀλλ'

λά και καταστρέφουσι τοὺς καλίας, τρώγουσι προσέτι γλάνη καὶ ῥέας. Ἡ τροφή τῶν πλείστων χελωνῶν εἶνε ἐπιζήητος ἐν Εὐρώπῃ, διότι τὸ κρέας τῶν παρέχει ζωὸν νοστιμώτατον καὶ υγιεινέτατον. Καὶ τὰ ψά τῶν χελωνῶν εἶνε ἐπιζήητα. Τὸ ὄστρακον αὐτῶν εἶνε χρησιμώτατον ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Ἀντί τῶν ἡς ἔχουσι μικρὸν συριγγόν.

νοξύλου, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ μεταβαίνουσιν ἀπὸ παραλίας εἰς παραλίαν! Ἀλλὰ καὶ τὸ κρέας καὶ τὸ λίπος καὶ τὰ ψά καὶ τὸ χελώνειον εἶνε χρήσιμα· τὸ μὲν κρέας καὶ τὰ ψά πρὸς τροφήν, τὸ δὲ λίπος μεταχειρίζονται ἀντὶ ἐλαίου καὶ βουτύρου· τὸ δὲ ὄστρεον εἶνε χρησίμον εἰς τὴν βιομηχανίαν διὰ τὴν σκληρότητα, τὴν διαφάνειαν καὶ τὴν στιλπνότητα.

Παγοδρόμοι.

Αἱ χελῶναι τῆς θαλάσσης εἶνε μέγισται, διότι πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἔχουσι μῆκος δύο μέχρι τριῶν μέτρων. Ἔνεκα τοῦ μεγέθους αὐτῶν εἶνε χρήσιμοι εἰς τὰς χώρας, ὅπου συχνάζουσιν, διότι οἱ κάταικοι μεταχειρίζονται τὸ χελώνειον ἵτοι τὸ ὄστρακον ἀντὶ μο-

ῥῆ κατσκευῇ τῶν θαλασσιῶν χελωνῶν εἶνε πολὺ διάφορος τῇ κατασκευῇ τῶν τῆς ξηρᾶς· οἱ πόδες αὐτῶν εἶνε οὕτω κατασκευασμένοι, ὥστε νὰ χρησιμεύουσιν ὡς κώπαι· ἡ ἐξωτερικὴ ὀπὴ τῆς ῥίνος εἶνε ὀχυρωμένη δι' ἐπιπλώματος, ὑπερ ὧψιναι ἡ χελώνη ὅταν

εἶνε ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καὶ κλείει, ὅταν εἶναι ὑπὸ τὸ ὕδωρ. Ἡ θαλασσία χελώνη ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ὕδατος μόνον, ὅταν μέλλῃ νὰ γεννήσῃ. Ἐν τῇ ξηρᾷ 200 μέτρα καὶ ἐπέκεινα μακρὰν τῆς θαλάσσης ἡ χελώνη κατασκευάζει ὁπὴν ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐναποθέτει τὰ ὠὰ, καλύπτει δι' ἄμμου καὶ ἀναχωρεῖ. Μετὰ 15 ἡμέρας τὰ μικρά, ἴσα πρὸς βατράχους, ἐξερχόμενα κατευθύνονται εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπου ἀναπτύσσονται ταχύτατα. Αἱ χελῶναι γεννῶσι τοὺς τὸ ἔτος 600 ὠὰ καθ' ἑκάστην! Αἱ χελῶναι τῆς θαλάσσης ζῶσι συνήθως κατὰ ἀγέλας εἰς τὰς θερμάς θαλάσσας.

Ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ τῆς «Ἀθηναίδος» θὰ διαλάβωμεν, τί ἐμυθολογουν οἱ ἀρχαῖοι περὶ τῆς χελώνης.

ΠΑΓΟΔΡΟΜΟΙ

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παρίστην ἀνθρώπους παγοδρομοῦντας. Ἡ παγοδρομία εἶνε ἐν χρήσει εἰς τὰς βορείους χώρας καὶ γίνεται τῇ βοήθειᾳ πεδίων ἐπὶ τούτῳ κατασκευασμένων. Διὰ τῶν ὑποδημάτων τούτων, τὰ ὅποια εἶνε κατασκευασμένα ἐκ ξύλου καὶ ἔχουσιν ἐξ ποδῶν μῆκος καὶ τριῶν δακτύλων πλάτος, καὶ ὄντα πρὸς τὰ κάτω κοίλα, τρέχουσιν οἱ ἄνθρωποι μετὰ πολλῆς εὐκολίας καὶ μεγάλης ταχύτητος καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐπὶ τῶν παγωμένων λιμνῶν καὶ ποταμῶν. Ἀναβαίνουν ὄρη καὶ καταβαίνουν μετὰ πολλῆς ἐπιτηδεϊότητος. Οἱ παγοδρόμοι διαπερῶσι πάγους εὐθραύστους, πάγους, ἐφ' ὧν δὲν δύναται νὰ πατήσῃ ὁ ἄνθρωπος καὶ περῶσι ὀλισθαίνοντες μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτηδεϊότητος.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. Α'.

Ἡ πρὸς τὰ ἄνθη ἀγάπη ἡμῶν.

Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν ἀγαπᾷ τὰ ἄνθη. Πάντες τὰ ἀγαπῶμεν, ὅταν τὰ βλέπωμεν. Πόσον τερπνὰ φαίνονται εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας, ὅταν τὰ βλέπωμεν εἰς τὸν κήπον! Πόσον τὰ ποικίλα χρώματά των μᾶς τέρπουσιν, ὅταν τὰ θεωρῶμεν εἰς τὰς πρασιάς των κήπων! Καί τινα μὲν εἶναι ἐρυθρά, τινὰ δὲ λευκά, ἄλλα κυανὰ, καὶ ἄλλα κίτρινα. Ὅλα ταῦτα τὰ διάφορα χρώματα, ἡνωμένα μετὰ τὰ δροσερὰ πράσινα φύλλα, δέλγουν τοὺς ὀφθαλμούς μας.

Καὶ τέλος τῶν εὐχαριστούμεθα νὰ βλέπωμεν ἕκαστον ἄνθος αὐτὸ καθ' αὐτό. Τινὰ τῶν ἀνθῶν μᾶς ἀρέσκουσι πλείοτερον ἄλλων. Ὁραῖόν τι μικρὸν ἄνθος, τὸ ὁποῖον εὐωδιάζει, ἀγαπῶμεν πλείοτερον ἄλλου μεγαλύτερου καὶ ἀσάμου. Ἡ πανανία εἶναι ὡραιότατον φυτὸν, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἀρέσκει τόσον, ὅσον τὸ μικρὸν χαρέφυλλον μετὰ τὴν ἡδονικωτάτην εὐωδίαν του.

Ἐπὶ πρῶτον κήπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐτέθη ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐά. Ἐνόσω δὲ αὐτοὶ ἦσαν ἀθάστοι καὶ ἄγνοι,

ὁ Θεὸς περιεφρούρει αὐτοὺς ἀπὸ ὡραία πράγματα, διότι τοὺς ὑπερηγάπα. Ποῖν ἁμαρτήσωσιν ἔξω μεταξὺ τῶν ἀνθῶν καὶ τῶν δένδρων τοῦ κήπου τῆς Ἐδέμ. Ἦτο δὲ ὡραιότερος παρὰ πάντα ἄλλαν κήπον, ὅστις ὑπῆρξε μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Τόσον δὲ ὡραῖος ἦτο, ὥστε δὲν ἐπέτρεψεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὐάν νὰ μένωσιν ἐκεῖ, ἀφοῦ ἡμάρτησαν.

Ἐνθ' περιφερόμεθα εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ τὰ δάση, εἶναι εὐάρεστον θέαμα νὰ βλέπωμεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὰ ἄνθη. Ὁ δὲ περιπάτος ἡμῶν δὲν θὰ ἦτο τόσον εὐχάριστος ἐὰν δὲν ἐβλέπωμεν τοιαῦτα. Μᾶς εἶναι ὡς φίλοι οἰκιακοί, τοὺς ὁποῖους ἐπιθυμοῦμεν νὰ συναντῶμεν. Βλέπομεν αὐτὰ κατ' ἔτος ἐπανερχόμενα, ἀφοῦ παρέλθῃ ὁ χειμὼν, καὶ εὐχαριστοῦμεθα νὰ τὰ ὑποδεχόμεθα μετὰ χαρᾶς. Κοράσιόν τι εὐρὴν ἐν ἄγριον ἴον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνοιξέως, ἀνεφώνησεν, «Ἄ! πόσον χαίρω, ὅτι σὲ ἐπαναβλέπω πάλιν! Ἐπέραςε τόσος καιρὸς ἀφοῦ δὲν σὲ εἶδα, καὶ μοῦ φαίνεται τώρα ἐπίσης ὡραῖον, ὡς καὶ ἄλλοτε!» Τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ὁποίαν ἐξέφρασε τὸ κοράσιον ἐκεῖνο, αἰσθάνεται πᾶς τις ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ τὰ ἄνθη, ὅταν ταῦτα ἐπανέρχονται τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο τὴν ἀνοιξιν· πόσον δὲ πολὺ ἠθέλωμεν αἰσθανθῇ τὴν ἔλλειψιν αὐτῶν, ἐὰν δὲν θὰ ἐπανήρχοντο κατ' ἔτος;

Τὰ ἄνθη, τὰ ὅποια φυτρώνουσιν ἐνωρίτερα τὸ ἔαρ, εἶναι τὰ πολυτιμότερα δι' ἡμᾶς. Εἶναι πολὺ εὐπρόσδεκτα, ἐπανερχόμενα τόσον ταχέως μετὰ παρέλευσιν τοῦ ψυχροῦ χειμῶνος. Αὐτὰ εἶναι τὰ πρῶτα τέκνα τῆς ἀνοιξέως. Εἶναι ὀλίγα. Εὐρίσκομεν ταῦτα μόνον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Ἡξεύρομεν ὅμως, ὅτι πολλὰ περισσότερα ἄνθη θὰ φυτρώσωσιν, ὅταν ἔλθῃ τὸ θέρος· καὶ χαίρομεθα, ὅταν χαίρετῶμεν τοὺς πρῶτους ξένους, οἱ ὁποῖοι κοσμοῦσι τοὺς κήπους καὶ τοὺς ἀγρούς καὶ τέρπουσι τοὺς ὀφθαλμούς μας.

Αὐτὰ τὰ πρῶτα ἄνθη, τὰ ὅποια ἀγαπῶμεν τόσον πολὺ, εἶναι πολὺ μικρά. Κυττάξετε τὰ εὐώδη ἐκεῖνα καὶ μικρά ἄνθη τῆς χαμοκερασιάς πῶς ἀναβλαστάουσιν ἐκ τοῦ μέσου τῶν βραχέων φύλλων τῆς. Φαίνεται ὅτι μόλις τολμῶσι νὰ ἀναφανώσιν, ἀπὸ τὸν φόβον των, ὅτι ὁ γέρον χειμὼν δὲν παρήλθεν ἀκόμη. Τὰ ἴα ἐπίσης, εἶναι μικρά, καὶ μόλις ὑψώνουσι τὰς κεφαλὰς των ἐκ τῆς γῆς. Ἐπίσης αἱ λεπτὰ ἀνεμώναι, αἱ ὁποῖαι σαλεύουσιν ἀπὸ τὴν ἐλαχίστην πνοὴν τοῦ ἀέρος εἶναι πολλὰ μικρά.

Τόσον πολὺ ἀγαπῶμεν τὰ ἄνθη, ὥστε ἐπιθυμοῦμεν νὰ τὰ ἔχωμεν καὶ νὰ τὰ βλέπωμεν τὸν χειμῶνα. Δὲν ἔχομεν ὑπομονὴν νὰ ἔλθῃ ἡ ἀνοιξίς. Οὕτω λοιπὸν τὰ διατηροῦμεν εἰς τὰ θερμὰ δωμάτιά μας ἐντὸς φυτοφορεῖων ἐπὶ τῶν παραθύρων. Καὶ ὅσοι δύνανται, ἔχουσι θερμοκήπια, καὶ διατηροῦσι μεγάλην ποικιλίαν φυτῶν, καὶ ἔχουσιν ἄνθη εἰς πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους.

Τινὲς ἀγαπῶσι τὰ ἄνθη τόσον πολὺ, ὥστε διατηροῦσι τοιαῦτα εἰς τὰ παράθυρά των. Ὅταν ἀνοίγωσι τὰ ἄνθη, φαίνονται ὅτι μειδιῶσιν εἰς αὐτοὺς, ἐν τῷ μέσῳ τῆς μελαγχολίας τοῦ χειμῶνος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔχουσιν εἰς τὴν οἰκίαν των μικρὸν θέρος. Καὶ ἐὰν